

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat / @mrierpla **A favor**

En contra Lluís Martínez / lmartinez@elpuntavui.cat

El català ha d'anar canviant les seves regles d'ortografia?

Les llengües són vives i s'han d'adaptar als seus parlants i a la societat que les utilitza. La llengua catalana no és, naturalment, una excepció, malgrat els problemes per assolir la seva plena normalitat que ha tingut al llarg dels temps. Adaptar una llengua vol dir, sovint, haver de fer canvis que potser sorprendran els seus parlants, sobretot quan aquests afecten l'ortografia. Sobretot perquè aquest és l'àmbit amb què molts usuaris hi tenen més dificultats, entre altres coses perquè cal reconèixer que ens movem amb una ortografia sovint complexa. Qualsevol canvi en aquest sentit que suposi simplificar les normes hauria de ser, doncs, benvingut. Com per exemple, els que ara afectaran els accents diacrítics, que se suprimiran excepte per a una catorzena de paraules, o els que suposaran la introducció d'una doble *r* quan aquest so apareix entre vocals precedit d'un prefix. Canvis delicats, certament, però necessaris per afrontar els nous temps.

No tinc res en contra de la incorporació de noves paraules al diccionari de la llengua catalana. L'IEC fa molt bé de parar l'orella i normalitzar els vocables que sembla que han vingut per quedar-se. El fet que la majoria de la població no consulti mai un diccionari (ni el normatiu català ni cap altre) no ha de fer defallir. Ara bé: un fet molt diferent és tocar les normes ortogràfiques i carregar-se accents diacrítics, guionets i dièresis. El context, ens diuen, ja indica si una paraula vol dir una cosa o altra, i no és possible confondre's. Doncs ja posats, podríem eliminar els accents, tal com passa amb la llengua anglesa. La d'hores de colzes que estalviariem als nostres escolars! Hem de tenir en compte que la llengua catalana està encara en procés de normalització, i no sembla gaire aconsellable anar canviant les normes ortogràfiques quan bona part de la població encara no s'ha après les antigues. Això només serà una font de confusió.

Gat i gos Lluís Puigbert / lpuigbert@presencia.cat

Filòsof de butxaca

Andreu Mas / amas@presencia.cat

“Quina diferència hi ha per als morts, els orfes i els refugiats que la boja destrucció sigui en nom del totalitarisme o de la democràcia i la llibertat?”

Mahatma Gandhi (1869-1948)

60 milions. És, pel cap baix, el nombre de persones que han hagut d'abandonar casa seva arreu del món a causa de les guerres. Fugen de molts països, els principals: Síria, l'Afganistan i Somàlia.

Susana Díaz
Presidenta de la Junta d'Andalusia (PSOE)

“On els meus companys creguin que puc ser útil és on estaré, sigui al capdavant, sigui a la cua”

“Si el teu millor amic t'incrusta un punyal a l'esquena..., desconfia de la seva amistat”

Roberto Fontanarrosa (1944-2007)
Humorista gràfic i escriptor argentí

Potser

Xevi Planas / xplanas@presencia.cat

Per la unitat

La revolució dels somriures s'ha fet fins ara en dies festius i sense haver de faltar a la feina. En unes circumstàncies que no convidaran al somriure, abans de l'estiu aquesta revolució s'haurà de continuar fent en dies laborables en una vaga general a Catalunya que pari l'economia espanyola. Serà a partir de llavors quan reconeixeran el dret de Catalunya a decidir el seu futur les institucions polítiques internacionals amb més pes. En aquell moment se li glaçarà el riure al president del govern espanyol, sigui qui sigui llavors.

El proper 11-S podria anar del Parlament a la Generalitat

Haurà arribat tard a entendre què volia dir José Manuel García-Margallo quan un any abans deia que Espanya es trobava en una situació d'emergència estatal. Tot això passarà si l'independentisme demostra que és un projecte sòlid capaç d'aconseguir la unitat sense fissures almenys en la recta final del procés. Qui primer haurà de garantir aquesta unitat d'acció són la majoria independentista del Parlament i el govern de la Generalitat. Per tant, la CUP haurà d'aprovar els pressupostos i les diferents sensibilitats que hi ha a Junts pel Sí hauran de confluïr en un discurs únic. Parlament, Govern, President, Catalunya independent podria ser la consigna per a la mobilització del proper 11 de Setembre, que podria anar del Parlament a la Generalitat, per tal que el món sencer vegi que l'independentisme fa costat als seus representats a les institucions polítiques. L'ANC i Òmnium podrien convidar l'alcalde de la capital del país a parlar en la cloenda de la mobilització en nom dels ajuntaments, les institucions més pròximes al poble. L'independentisme pot guanyar múscul sobretot entorn d'Ada Colau.